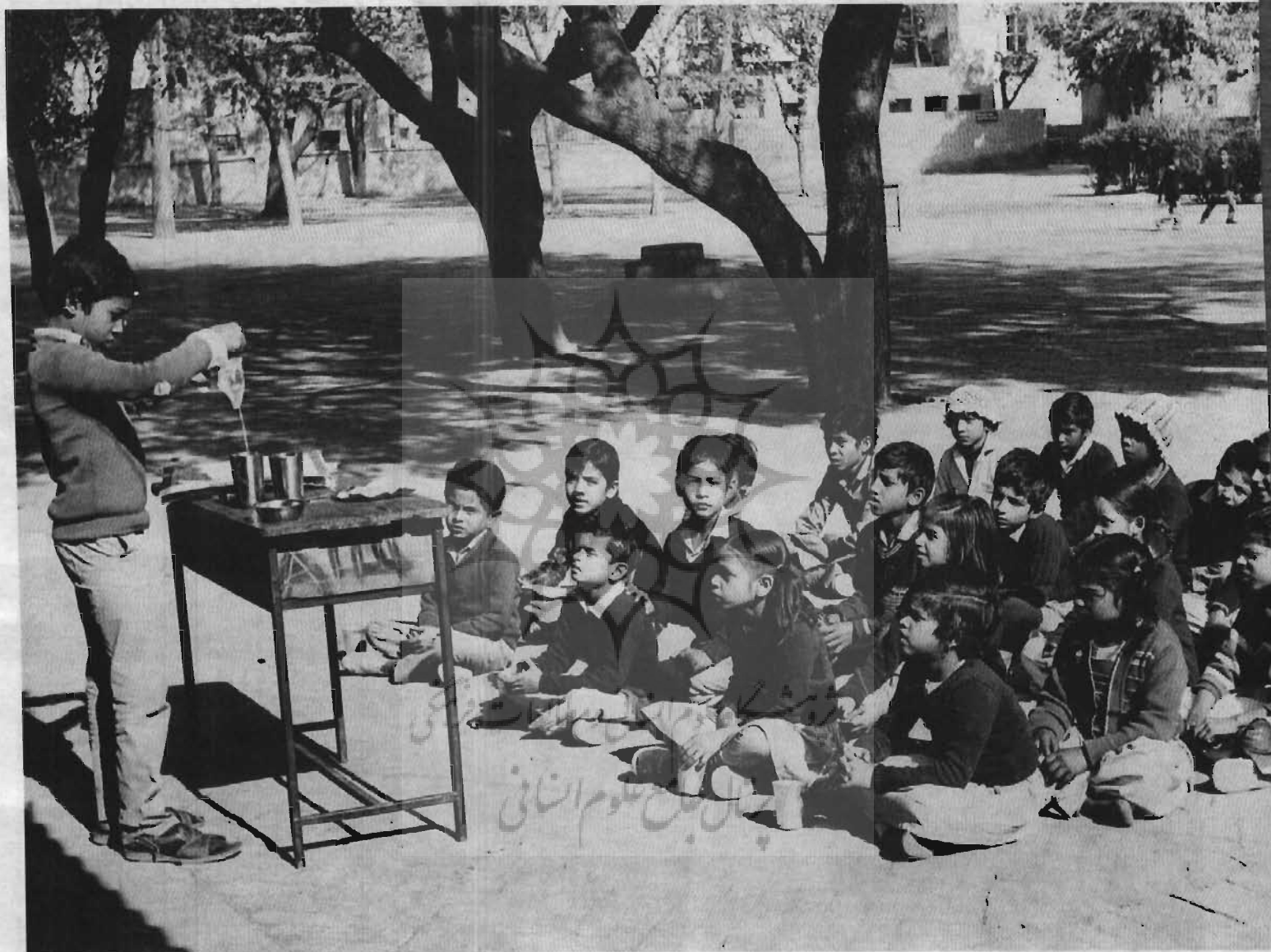

سیاستی جدید در آموزش و پرورش

نوشته آنیل بوردیا

تلاش برای مدرسه رو کردن دختران نیز نتایج فوق العاده‌ای داشته است، چون میزان آن در سال ۱۹۸۶ - ۱۹۸۷ به ۶۴/۶ درصد رسیده است، در حالی که در سال ۱۹۵۰ - ۱۹۵۱ فقط ۱۷/۷ درصد بود. در دوره متوسطه طی همان دوران تعداد معلمان از ۷۵۰/۰۰۰ نفر به ۳/۷ میلیون رسید. تعداد مؤسسات و شاگردان در دوره آموزش عالی و حرفه‌ای هشت برابر و در فنی ده برابر شد. در سال ۱۹۶۴ دولت برای تهیه الگوی ملی تعلیم و تربیت و تعیین اصول کلی رشد تربیتی و

کلاسهای آموزشی ابتدایی اغلب در هوای آزاد تشکیل می‌شود.

آموزشی در همه برنامه‌های پسنجساله مشخص می‌شود.

پس از استقلال، آموزش ترقی چشمگیری کرد و تعداد مدارس ابتدایی سه برابر شد. در حال حاضر ۸۲ درصد کودکانی که به سن مدرسه رفتن رسیده‌اند به تحصیل مشغول‌اند، حال آنکه چهل سال پیش فقط ۳۰ درصدشان به مدرسه می‌رفتند.

در سال ۱۹۴۷ هند پس از دست یافتن به استقلال آموزش و پرورش را بر همه چیز مقدم دانست. قانون اساسی جدید پیش‌بینی کرده بود که دولت باید آموزش و پرورش ابتدایی و اجباری را به رایگان در اختیار مردم قرار دهد. همین قانون دولتهای فدرال را مسؤول نظارت بر کیفیت آموزش و پرورش فنی و عالی کرده بود. پس از آن اصلاحیه قانون اساسی اختیارات دولتهای ایالتی را در زمینه آموزشی مشخص کرد. چون اقتصاد هند برنامه‌ریزی شده بود جهات مهم برنامه

خانوادگیشان می‌پذیرند تا آموزشی ویژه در اختیارشان قرار دهند که هدفش رشد استعدادها و ذهنیشان و نیز تقویت روح مساوات طلبی و آگاهیهای اجتماعی در آنان است. قانون ۱۹۸۶ پیش‌بینی می‌کند که سرمایه‌گذاری در آموزش و پرورش باید از ۴ درصد درآمد ملی در سال ۱۹۸۶ به ۶ درصد در سال ۱۹۹۰ افزایش یابد و در سالهای بعدی باز هم بیشتر شود.

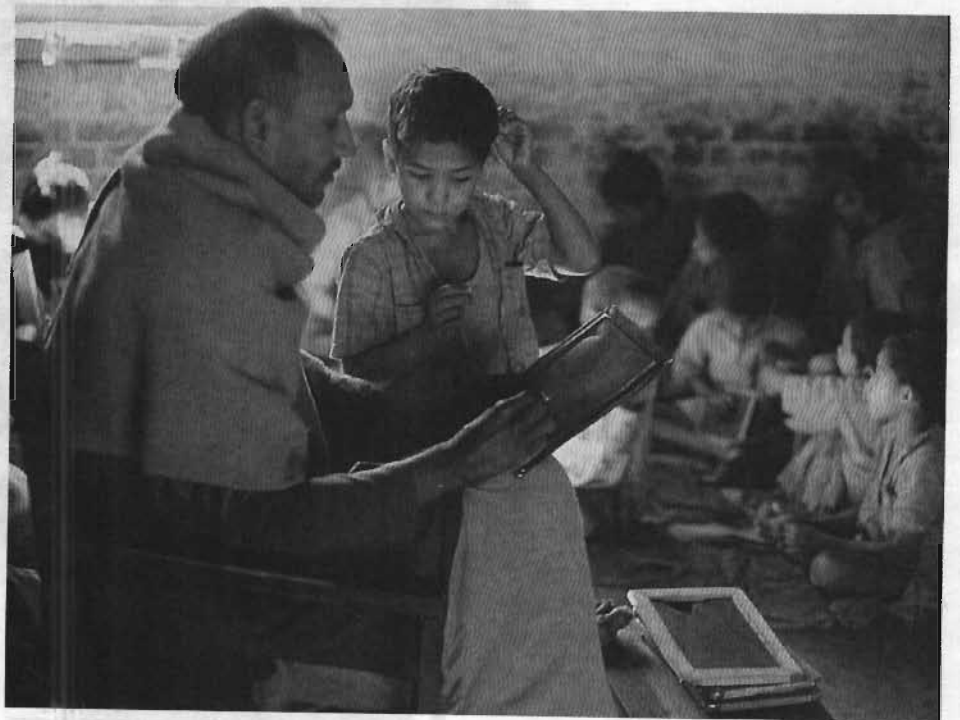
در سال ۱۹۸۴ نخست وزیر راجیو گاندی پس از رسیدن به قدرت تصمیم گرفت تا برای سوادآموزی تابعی ۸۰ میلیون هندی ۱۵ تا ۳۵ ساله بیکار با بیسوادی را در سراسر هند آغاز کند. هدف این مبارزه به ویژه آموزش خواندن و شمردن به بیسوادان بود؛ بینوایان باید از علل محرومیتشان آگاه می‌شدند و امکانات بهبود سرنوشت و پایگاه اجتماعی - اقتصادی در اختیارشان قرار می‌گرفت؛ درک مفهوم وحدت ملی رشد می‌یافت؛ دفاع از محیط زیست و برابری زنان پیشرفت می‌کرد و برنامه تنظیم خانواده اجرا می‌شد. بیکار با بیسوادی بر ادامه سوادآموزی و استمرار آموزش و پرورش تأکید می‌ورزد.

سیاست جدید هند در آموزش و پرورش به این نتایج دست یافته است:

— تهیه برنامه ملی برای بهبود آموزش در دوره ابتدایی، این برنامه که به ویژه متوجه سازماندهی مجدد تربیت معلمان است اکنون به اجرا درآمده است.

— بازنگری در برنامه‌های آموزشی ابتدایی و متوسطه و تجدید نظر در جزوه‌ها و مواد آموزشی.

— تهیه برنامه‌های ویژه برای رشد روح علمی و آموزش اصول اولیه داده بردازی به دانش‌آموزان و آگاه کردن آنها به مسائل بومشناسی، تأسیس

یکی از کلاسهای دهکده اوتاربرادش.

آموزشی مشترکی برای تمام هندیان متکی است، برای رعایت تفاوت‌های منطقه‌ای این برنامه می‌تواند با تغییراتی اجرا شود. این برنامه آموزشی مشترک در تمام رشته‌ها پیاده خواهد شد و به نحوی طرح‌ریزی خواهد شد که ارزشهایی نظیر میراث فرهنگی مشترک منتقل شود و ارزشهایی نظیر مساوات طلبی و دموکراسی و برابری زن و مرد رشد کند و غیر مذهبی کردن و حفاظت از محیط زیست و برنامه تنظیم خانواده تحقق یابد و شیوه علمی ترقی کند. بعضی از مؤسسات نمونه نظیر ناوادایا و ایدی آلیا کودکان درخشان را صرف نظر از قشر اجتماعی و مال و منال

کارآموزی عکاسی در بمبئی.

سیاستهای مربوط به آن کمیسیون مشورتی ترتیب داد. چهار سال بعد براساس توصیه‌های این کمیسیون سیاست جدیدی تعیین شد؛ این سیاست مستلزم اصلاح نظام آموزش و پرورش بود به این منظور که پیوند بیشتری با واقعتهای زندگی روزمره بیابد؛ بنابر سیاست جدید باید کوششهای مستمری برای بسط فرصتهای آموزشی صورت می‌گرفت؛ و تلاشهای شدید و مداومی برای بهبود کیفیت آموزش و پرورش در تمام مراحل انجام می‌شد؛ بر ضرورت رشد علم و فن و پروراندن ارزشهای اجتماعی و معنوی تأکید شده بود. اجرای اصول سیاست آموزشی جدید تغییرات متعددی را پدید آورد که چشمگیرترینشان ایجاد ساختار مشترکی در تعلیم و تربیت بود. همه دانش‌آموزان در ده سال اول تحصیل تسهیلات یکسانی دریافت می‌کردند. این ده سال می‌توانست با دو سال آخر دوره متوسطه و سه سال تحصیل در دوره عالی که به اخذ دیپلم دانشگاهی منجر می‌شد تکمیل شود.

در سال ۱۹۸۵ دولت پس از بررسی اوضاع به این نتیجه رسید که اصلاحات جدیدی لازم است. درباره سیاست ملی جدید آموزش و پرورش گفتگوهای مفصلی انجام شد که دانشجویان و معلمان و در واقع همه مردم در آن شرکت کردند. سیاست جدید پس از این بحثها در فوریه ۱۹۸۶ به تصویب دو مجلس هند رسید. چند ماه بعد به منظور اجرای آن در کوتاهترین مدت ممکن برنامه عمل مفصلی تصویب شد.

هدف اصلاحات این بود که نظامی ملی امکان اجرای قاطعانه آموزش ابتدایی و عمومی را فراهم آورد و با بیسوادی بزرگسالان نیز مبارزه کند تا از نابرابریها کاسته شود. نظام جدید بر برنامه

گروهی از دانشجویان هندی که مشغول معاینه یک بیمارند. تقریباً هر شهری که از دو میلیون بیشتر جمعیت دارد دارای دانشکده پزشکی و بیمارستانی برای تعلیم دانشجویان است.

تصویرهای رنگین

صفحه روبرو

بالا: معبدی متعلق به قرنهای ۱۱ تا ۱۵ در دلواری ابر روی کوه ابو. این معبد زیارتگاه بیرون آیین چین است. ایالات راجستان، شمال غربی هند.

پایین: مراسم جشن کومباملا که هر ۱۲ سال یک بار در شهر مقدس اوتاربرادش، که در آنجا رودخانه گنگ از کوهها فاصله می گیرد، برگزار می شود و میلیونها هندی در آبهای تطهیر کننده گنگ آب تنی می کنند.

صفحات میانی

ص ۲۱، بالا: کارخانه فولاد سازی، متعلق به گروه صنعتی تاتا، که در دوران نوین هند تشکیل شد. پائین: خرمن برداران سیک در ایالت پنجاب. پائین، وسط: کارگران حفاری چاههای نفت در خلیج کمبایه در ساحل غربی هند. ص ۲۰، بالا: زنان راجستانی در حال حمل چوب. پائین: دانشجویان هنرهای دستی در حال تزئین ظروف در ایالت سریناگار (جامو و کشمیر).

آموزش فنی نظارت و آن را مدرن می کند تا نیروی کار لازم برای تغییر فنی و علمی سریع در قرن بیست و یکم تربیت شود.

آنیل بوردیا دبیر آموزش و پرورش هند است و حدود پانزده سال در دستگاه آموزشی هند خدمت کرده است. او که در تهیه سیاست آموزش و پرورش جدید هند همکاری نزدیک داشته است اکنون مسؤول اجرایی آن است.

ترجمه ناهید فروغان

ناودایا ویدی آلیا های جدید (جمعاً ۲۸۶ عدد در ۱۹۸۶).

پیکار با بیسوادی ۵۰۰/۰۰۰ دانشجو و ۵۰۰ سازمان خیریه را در سال ۱۹۸۷ - ۱۹۸۸ در سطح ملی بسیج کرده است. چندین شهر مهم نظیر بمبئی، دهلی بنگالور، مدرس، احمدآباد از میان بردن بیسوادی را تا سال ۱۹۹۰ هدف قرار داده اند. - تشکیل شورای آموزش فنی سرزمین هند که در قانون پیش بینی شده بود. این شورا بر کیفیت

یک نامه نویس سنتی. با گسترش سوادآموزی شغل او دارد از بین می رود.

